

Scherzando...

: REVISTA : MESAL : CATALANA : MUSICAL : Y : LITERARIA :

: : : Direcció y Administració : : :
: Flassa del Vi, 11, Pral. : Girona :

: : : : : Preus de Suscripció : : : : :
l'50 ptes. anyals : Nombre solt 15 cts.

SUMARI.—Part Musical.

Als nostres llegidors, per la Redacció.—¿Parlem de musica relligiosa?, per Miquel Rué Pbre —El sentit rítmic musical i la Gimnástica rítmica, per N. Masó i Valentí.—Uns Examens, B.—De Concerts, D.—Noves Musicals.

Part Literarie.

Impromptus, per C. Rahola.—Madrígal, per Josep Tharrats.—Balada, per Epicur.—Fragments, per Lluís G. Pla.

Als nostres llegidors

Altre cop *tot jugant* reapareixem a la vida periodística. SCHERZANDO torna a comensar la seva modesta labor. Som els mateixos am nou entusiasme, tant sincers com avans, tant disposats a treballar per l'ideal com allavors, tant segurs de que nostra obra será profitosa i ben rebuda com anys endarrera, i de que la segona època de nostra publicació ha de superar en profit per l'art a la primera.

El repós ens ha comunicat noves energies, tenim més experiència i ens sentim més forts. Al mateix temps nostres miras s'han aixamplat, SCHERZANDO no sols s'ocupará de música, sinó també una revista literaria en la qual hi acoblarem les més altes manifestacions de l'intellectualitat comarcal.

SCHERZANDO, doncs, tindrà un doble interès. Aspirem a que 's fassi imprescindible pera tots aquells qui estimin nostra llengua i nostre art. En la crítica serem imparcials, en el text depurats i en l'informació pródigs, procurant que

totes les manifestacions d'alguna importancia, tant musicals com literaries, que 's realisin en nostra provincia, trobin un ressó i un comentari en aqueixes planes.

Heusaquí breument explicats els nostres propòsits.

Saludem sense aparatositats però am sincera efusió als companys en la prempsa aixís com als nostres llegidors d'antany i ens donem per ben satisfets si al retrobarlos ens aculleixen am la mateixa franquesa i benevolensa d'altres temps.

LA REDACCIÓ

PART MUSICAL

: : ¿Parlem de : :

música relligiosa?

Aixís encapsalàrem un article de preparació pera un petit esqueix musical, que 'ns varem proposar desenrotllar en la primera aparició e infantesa d'aquesta Revista i que per causes, que ara no esbrinarem, no varem descapdellar.

S'ha fet tanta via en estudis i articles publicats en revistes professionals i diaris sobre la exposició de les diferents qüestions, que ens proposavem allí recorre, que avuy moltes de les ideies, que volèm suggerir, son per demès capides per la generalitat dels que 's dediquen al conreu del ver art religiós.

Ab tot ¿no podriem parlar també de música religiosa per quelques instants baix diverses miraments dels que allí ens proposarem?

Prou, prou. ¡Ne té tans de costats, pels que 's pot envissatjar l'art de la música, que difícilment s'estroncarà la font d'estudi, a que quiscù d'ell pot donar lloc.

¿Qué es la música?

L'art de combinar els sons

¿Qué és la música religiosa?

L'art de combinar els sons, que s'emiteixen en els actes del culte, que's dona a Deu en tribut.

El que la música sigui *una art* ens dona lloc per esbrinar el terror de les arts; quin estudi omplena volèm entens.

El que la música sigui l'art de combinar *els sons* ens portaria dins del domini de la formació dels mateixos, que pertany a la acústica; i 'l timbre dels tals sons ens daria lloc a poguer tractar dels genres vocal o instrumental, i si 'l vocal ens donés motiu per estudiar els misteris del aparat fonètic humà, el instrumental ens introduiria en els estudis i classificacions dels instruments de cordes, de vent (fusta y metall), i de percussió, etc., etc.

El que aquets *sons* se posin al servei de la religió ens done lloc per estudiar, quina classe de música es admesa en el sant temple y quines condicions requereix sa admissió.

Además d'aquestes ideies, que 's poden dir particularisades, hi han altres estudis, com son: els de la historia de la música en general y en particular de la religiosa; els de literatura musical; els de música propia, semiografia, arqueologia i paleografia musical, o diferents maneres de escriptura de la música, utilisada durant el curs dels segles, començant desde 'ls accents, empleats per ús del llenguatge o parla modulada, fins a la que utilisem actualment, pera ficar en una partitura les genials composicions u obres capdals, que son llegides ab fidel-uniformitat en qualsevol indret del mon, per ser transcripció d'una parla universal, etc. L'història de les diferents notacions musicals se 'm fa forsa simpática.

¿M'entretindrà a parlar de ella als meus llegidors?

El temps ho dirà

Avuy me ficaré solsament en la primera paraula de la definició de la música.

La música es una *art*.

Les arts unes son mecániques altres lliberals.

Les arts mecániques, o 'l mecanisme de les arts, és lo que podriam dir que constitueix, o millor, nosaltres escrivem ab el nom de un ofici.

En tot ofici hi entre la part mecánica y la part artística del mateix. Ofici mecánic será el de un sastre, fuster, sabater, llibreter, impresor y qualsevol altre dels varis oficis, a que s' dediquen els homes, y en tots ells, además del treball mecánic, hi trobarem l'art y elegancia, que será més o menys encisadora, quan més genial sigui l'oficial, que 'l conreui. Aixís es que elegants i artístics en més o menys grau seran els vestits, els mobles, els calçats, els llibres, les obres d'impresión a mida del escayent, que l'home a son ofici sapigue donar.

Ab pesar de tota la elegancia y l'art dirèm de tots aquets oficials, que son conreadors d'arts mecániques.

Les arts lliberals se mouen en un altre ambient que que podem dir més espiritual o menys material, encar que la materia no hi sigui del tot estranya a les mateixes.

Aquestes arts les podriam dividir en dos grups.

Al primer hi pertanyerien la arquitectura, la escultura, la pintura.

Al segon la música, la poesia, la dansa u orquestrica.

En les arts del primer grup la bellesa hi queda realitzada en un estat de permanença o repós; els seus diferents elements ens diu D. Mocquereau queden juxtaposats en l'*Espai*; no queden representades en un desenrotllol successiu sino ficades en un moment únic de sa existencia, essent aquí la noció del repós sa condició essencial, la manera de esser del art, encara que 'l moviment no'ls hi sigui del tot estrany segons en quin sentit, si be aquest moviment no l'hi pot esser indicat per la ficació de un moment únic.

En les arts del segon grup la *bellesa* hi queda realitzada en l'estat de *moviment* per la successió dels seus elements dins del *Temps*.

En la composició d'aquestes arts, que caminen, si se 'm permet l'expressió, hi entren com a part essencial diverses elements, que constitueixen lo que nomenarèm *ritme*, o sia moviment ordenat, ordre dins del moviment.

No seran objecte de nostre estudi les arts del primer grup.

De les del segon grup deixarèm la poesia i la orquestrica o dansa també i 'ns ficarem solsament en lo que fá al nostre càs, que es la música, que, com, hem dit, es l'art de combiná 'ls sons.

En tot *só* hi poden entrá quatre fenómens o elements, que son: 1.er la *duració* que no es més que la perllongació, més o menys detinguda, d'un *só* donat, o sa quantitat per la que 'ls *sóns* son llargs o breus; 2.º la *intensitat*, que creix o decreix amb l'amplitud de les vibracions, o sigue la *dinàmica* per la que els *sóns* son o forts o febles; 3.re la *alçada* que vé de la elevació o gravetat dels *sóns*, causa generadora de la *melodía*, per la que considerem la constitució de la escala musical i sos modes o sistema melòdic, cada nota de la que tindrà major o menor nombre de vibracions, segons sigui sa acuitat o gravetat, i finalment 4.^{rt} el *timbre*, que depenge de la forma de les mateixes vibracions, segons els contorns o formes particulars, que acompanyen als *sóns*, quin ordre fonètic abrasse en la música instrumental *les diferències de timbre* dels instruments; i en la vocal *les diferències de timbre* de les vocals, quines combinacions o freqüents retorns (v. g. les rimes escayentes) poden portá un acreix de elegancia i bellesa al ritme.

La unió íntima i armoniosa d'aquets elements o fenómens sonors, i lleis que regulen l'empleu de la duració, dinàmica, melodía i timbre dels *sóns*, engendren el *ritme musical*, sens el que tota Melodía, Paraula, Armonía debé com una materia inerta i morta.

Aquets son els elements constitutius i artístics de la música, que repetim tercera volta no es més que l'Art de bé combiná els *sóns*.

Com se desprend de les ecplicacions, aquí donades, la música es un art que participe més de la imaterialitat i espiritualitat, que del influix de la materia, perque la sola emissió dels *sóns* fora res més que una part mecànica de la mateixa, pero 'l *ritme*, el moviment ordenat, es lo que verament li done vida i soplesa.

Ens trobem, doncs, en frond de la cinemática de la música, o esprit vital, u ordenació dins del moviment de la música, que quede constituída per *sóns* breus o llargs, forts o febles, aguts o graves, ab timbres de tota especie, successius o simultanis, que 'ls artistes han de expressar per medi d'una manera o altre d'art plástica, d'una o altra manera de grafía o de notació, que no deix de esser cosa material y mecànica qu'ha, de traduí la espiritualitat del divi art.

Quines han esset durant la successió dels segles les formes de que s'han valgut els professionals de la música pera deixar perpetuades gráficamente aquestes concepcions musicals?

Caldríe per aixó fer un estudi semiogràfic, arqueològic i paleogràfic de les diferents escrip-

tures musicals, habudes en tota época, que no deixaria de ténir interés pels nostres llegidors.

Pot esser que en nombres subsequents ne diguém alguna cosa, sobre les diverses notacions musicals, si ens sobra temps i espai.

MIQUEL RUÉ, Pbre.

El sentit ritmic musical : i la Gimnástica ritmica :

Are que comensa a conexas arreu de la nostra terra la moderníssima ensenyansa de la Gimnástica ritmica, merces a les demostracions i audicions que d'ella ha anat escampant el meritíssim Joan Llongueras amb els seus alumnes de la Escola Coral de Terrasa, be val la pena de que 's dongui una petita demostració pera esplicar la ec celencia d'aquexa ensenyansa no solzament com a espectacle de bellesa, sinó com a moderníssim camí pera la educació musical a fi de donar als alumnes un conexement precisíssim de la base i fonament de la música, que es el *ritme*.

Diu Jaques Dalcrose que el dó ritmic musical no prové pas unicament d'un acte de rahó, sino que es de essencia física. El ritme musical es un reflexe dels moviments corporals i te que considerarsel com a derivat d'un perfecte equilibri, i de la armonía general dels moviments equilibrats. Axi dons, un infant que tingui, per exemple, una irregularitat en el moviment de caminar, aquexa irregularitat correspondrá musicalment a una manera irregular de portar el compás; aquell que camini am passos materialment ecactes portará el compás i mesurarà el temps amb un complert equilibri, amb un ritme exemplar. Aquexa eczactitut en la marxa, aquesta descomposició natural del temps, es el *compás*; la accentuació de un pas, de cada dos, tres o quatre que 's fassin, será l'accentuació *métrica*; i si en el transcurs de una serie

de passos iguals, un moviment de la ma senyala una accentuació, en un pas o en un altre, allevors el gest crearà l'accentuació rítmica *patética*. Pera conexre en un infant, si porta el ritme incorporat en els seus moviments, bastará solzament que 'l fem caminar tot cantant. Si els seus passos no coincidexen pas eczactament amb el temps de la melodia que ell canti, será una prova de que no te pas el sentiment natural del compás. Si ell no pot accentuar a voluntat un pas o un altre, será perque li falta el sentiment natural del ritme.

La Gimnástica rítmica te per objete, l'ajudar per medi de la forsa i desenvollopament dels membres, a desenvollopament del sentit rítmic musical, habituant el cos humá a moviments rítmics i regulars que el seu sentit musical no sap apreciar, de la mateixa manera que s'ensenya a parlar a un sort-mut ensenyantli els moviments dels llavis que ell no pot apreciar per el sonit.

L'haver de desenvollopament del sentit rítmic, es degut a que la generalitat dels sers humans no son pas completament amos dels seus moviments, de eczecutar simultaneamente dos actes diferents, i de canviar instantaniament un moviment en un altre completament oposat. Demanem a un individu cualsevol que eczecuti simultaniament, un moviment de rotació amb un dels seus membres i un moviment rectilini amb l'altre, i no podrá; i demaneuli que en un moment donat, que a un comanament instantani, canvií rapidament els moviments, donant el rectilini al membre que eczecutaba el de rotació, i el de rotació al que eczecutaba el rectilini, i encare li será mes impossible, eczecutant els moviments amb una complerta desigualtat de ritme i violentant, amb excitació nerviosa, els seus membres pera que segexin l'efors de la seva voluntat ineducada.

Agafem en cambi un ser educat bax el punt de vista rítmic i veurem que al moment de fersé carrec del comanament que

se li dona, dominará per complert la seva voluntat i eczecutará els seus moviments amb una justesa matemática i amb una tranquil·litat d'esprit ben envejable.

D'aquí dons la necessitat d'encaminar els infants, mercés a una serie d'eczercicis estudiats y graduals, casi completament desnusos de significació estética, a *pendre possessió* dels seus membres, a felshi combinar progresivament certs moviments juntament amb altres del mateix genre eczecutats simultaniament per membres diferents, i a fer, amb membres iguals, moviments completament contradictoris. Resultará de tots aquets eczercicis, que l'alumne dominará per complert la forsa i els moviments dels seus membres i els seus muscles crearán una multitud d'abituts motrius, que li servirán pera la accentuació i la rítmica plástica.

Una vegada els alumnes hagin pres complerta possessió del seu cos será facilissim ensenyalshi la relació íntima que existex entre el ritme plástic i el ritme musical: la concordancia s'establirá ella mateixa. Y será allevores cuan els alumnes entrarán amb tota lleugeresa a la concepció del ritme musical a la justesa del temps i del compás i a la interpretació eczacte de les notes variades i dels silencis.

Tota aqueixa serie d'eczercicis completament estudiats, que constituexen una veritable gimnástica de tots els membres, dels peus y las cames que medexen el temps i eczecuten las notes, dels brassos i las mans que porten el compás, del cos i del cap que jagan una part importantíssima dintre les lleis del equilibri corporal, van junts al mateix temps amb serie d'eczercicis rítmics de respiració pera regular el funcionament de l'aparell respiratori i desenvollopament de la capacitat de la caixa torácica.

La gimnástica respiratoria, es la que te un paper mes important en la educació física dels infants per quant l'acte respirato-

ri es el que servex mes pera fer de l'home un ser sá i vigorós, i al mateix temps es importantíssima bax el punt de vista musical i pera la preparació al cant, ja que dels pulmons del cantaire depen l'intensitat de la seva veu segons sápigam buidarlos violentment o suaument.

Tots els eczercicis de gimnástica rítmica son, dons, una serie de moviments estudiats pera donar flexibilitat, forsa i desenvolupament als membres segons les lleis llògiques de les combinacions rítmicas musicals i de l'armonia plástica, creant l'equilibri, el desarrollo i la gracia en els moviments corporals.

Una ensenyansa com la de Jaques-Dalcroze pera el desarrollo físic al mateix temps que l'intellectual, una armonisació de l'art i la ciencia, una unió de l'aridesa de l'ensenyansa física amb la bellesa de l'ensenyansa musical, es un triomf en la ensenyansa moderna, que te que anarsen axamplan per tot el mon, per ell sol, mercès a la grandiositat que porta en son sí i a la bellesa captivadora que l'envolta, que te que ser reconeguda i adoptada per tots els que 's preocupin un bon xic de la educació moderna dels temperaments infantils, i encare mes pera els que 's dediquin a la educació musical dels infants, com a medi mes senzill d'introduir en ells la noció del ritme, de desarrollar el seu sentit rítmic musical i de fer una obra profitosa de educació musical, física e intel·lectual.

NARCIS MASÓ I VALENTÍ.

Uns examens

Corresponent a la atenta invitació de 'ls professors de la *Academia Musical Gerundense*, assistírem als exámens celebrats en son lloch el dia quatre de aquet mes. Composaven el tribunal els professors de la Academia senyors Perich, Saló, Sobrequés, assistint representació

del Ajuntament composta per els regidors Catalá y Font y Fargas; els professors de la localitat senyors Dilmáu Carles, S. Pla, Santaló, Salamero, Alsina y Capellin, les professores senyores Carme Auguet y Antonia Llop, representants de la premsa local, *Diario de Gerona, Norte, Regeneración, Patria* y SCHERZANDO... la junta local composta per les senyores Molle-
ra y Crehuet y els senyors Culla y Pla y una gran gentada que omplenava per complert els salons de la Academia.

L'acte fou extraordinariament brillant y el resultat del mateix posá de relleu la ensenyansa sòlida que 's dona en aquell centre docent. A continuació copiem les calificaciones que obtingueren els alumnes:

Matricula d'honor: Solfeig. Emilia Clá y Paquito Puntonet.

Sobresalients: Solfeig. Antoni Godoy.

Notables: Solfeig. Lola i Paquita Rosquellas, Rosalina Pagans, Pilar Cid, Filomena Godoy, Josep M.ª Mundet, Paquito Juliá, Benet Nadal, y Guillem Marin.

Aprobats: Solfeig. Joaquím Bou, Ignaci Rodríguez, Tomás Burch y Conrat Doménech.

Sobresalient: Piano. Salvador Durán.

Aprobat: Piano. Josep M.ª Carbonell.

Sobresalient: Violí. Joan Marcual.

Notables: Violí. Pere Vilallonga, Jaume Soler y Esteba Tarrés.

Notable: Flauta. Pere Vilallonga.

Aprobat: Flauta. Benet Nadal.

Aprobat: Violoncel. Juliá.

Notable: Clarinet. Guillem Marín.

Notable: Harmonia y Composició. Salvador Durán.

Acabats aquets exercicis, tingué lloch el examen de conjunt vocal y instrumental executant a veus y armonium dues cançons escolars y una obra inédita del professor de la Academia 'n Francisco Perich, executada per tots els alumnes y baix la seva direcció que fou pulcrament tocada, mereixent un aplauso unánim del públich que escoltava devotment. Avans d'acabar la festa, el professor Sr. Sobrequés llegí una sentida memoria fent una exposició

sobre el funcionament de la Academia posant de relleu els entusiasmes que animen als professors en fer obra pràctica y cultural, treball que fou contestat am brillants paragrafs, per el regidor Sr. Font y Fargas qu'en nom del Ajuntament excitá a 'ls profesors que prosegueixen en sa tasca començada que induptablement a jutjar per els examens que acaben de celebrar se, fa preveure que a sos treballs, hi respondrá el éxit més sorollós. A les moltes enhorabones que reberen els mestres de la Academia hi unim la nostra molt sincera y sols ens falta dir «avant y sempre avant».

B.

De Concerts

Altament simpática resultá la festa escolar que organisaada per la «Academia Politécnica Gerundense» tingué lloc el día 16 de Juny en son lloc social de la «Unión Republicana». Veus aquí el programa que prepararà el mestre d'aquesta entitat, Sr. Alsina que per lo interesant mereix la pena el doném a coneixer a nostres llegidors:

Programa.— Part literaria.—*Pocsies* (en catalá, castellá y francés), *Máximes y Concels* per els alumnes Ferrer (S.), Cabanas, Diví, Oriol, Albertí, Masó, Tapia (J.), Teixidor, Capellín, Pibernat (J.) Tapia (F.), Puigoriol (D.), Estartús, Pibernat (T.), Puigoriol (F.), Terradas Trias, Ferrer (F.), Planas, Riera, Carreras, Cid, Bosch (F.) y Bermúdez.

Part musical.—*La Formiga*, cansó catalana. Lletra de A. Bori y Fontestá.—*El Ratoncillo y el Gato*, fáula cantada. Hartzenbusch.—*La Vella Filosa*, cansó catalana. Lletra de A. Bori y Fontestá.—*Els Roda-Soques*, cansó catalana. Lletra de A. Bori y Fontestá.—*La Venjança de les Rates*, cansó ab gestes. E. J. Dalcroze.—Trad. Alsina.—*La casa tota Petita*, cansó ab gestes. E. J. Dalcroze.—Trad. Llongueras.—*Rivídidididididítití*,

cansó ab gestes. E. J. Dalcroze.—Trad. Llongueras.

Tots els treballs foren ben presentats d' una manera particular la part musical a la cual 'ns demostrá el Sr. Alsina una vocació lloable en favor dels petits alumnes doncs ademés de ser un treball culte, es per demés interessant.

Les obres musicals, foren acompanyades per en Sobrequés mestre de música d'aquella entitat. Festes com aquestes, es convenient sovintejin doncs solzament d'aquesta manera y am actes semblants es proporciona als alumnes una educació general.

El prop passat 15 dels mes de Maig, tingué lloc al nostre teatre un notable concert donat per el violinista pensionat per la Diputació en Joan Frigola. Un any feya que no havíem sentit a aquest artista y be podem dir que sos avensos han sigut tant extraordinaris que sens por de pecar de apassionats, no podém regatejarli la patent de «virtuose». Obras de Viutemps, Chopin, Sarasate y Paganini executa a la perfecció y els difícils pasatjes foren per en Frigola venuts am naturalitat posant de relleu que ademés de artista d'ánima es un executant de primer ordre. El públic per cert poc nombrós ovacioná al artista y aquets aplaudiments tant merescuts se feren extensius al pianista Oliva que cooperá dignament al éxit de la vetllada musical. Tocá fora programa *Humereske* obra seva que 's distingueix per la originalitat.

D.

NOVES

MUSICALS

Ab motiu de les grans festes que la ciutat de Pamplona celebrarà en honor de son patró Sant Fermí, ha sigut con-

tractat. pera donar varis concerts en aquella important ciutat navarra, el nostre eminent violinista Joan Manén.

La significació que té 'l que 'ls grans compatricis del gran Sarasate hagin invitat a n'en Manén a aitals festes no cal ponderarla perque, com es sabut cada any l'ilustre Sarasate solia pendre part en els festeigs pamplonesos hont durant uns dies encisava ab son màgic violí a sos concitadans. En Manén, doncs considerantse'l successor directe d'en Sarasate, distinció iniciada ja per la crítica quan sos darrers concerts a Madrid y ara a Valencia hont unánimament la premsa aixís el califica, es l'encarregat de seguir la tradició establerta per l'ilustre artista navarrés, ab lo qual se fa una distinció honrosíssima al notable concertista catalá, constituintse'l hereu de la fama del més gran virtuós del violí que hi ha hagut en nostres dies.

La orquestra «La Moderna» de Granollers que dirigeix el celebrat violinista Ricart Albreda, reparteix entre sa clientela unes tarjes postals am el retrat de 'ls professors que componen la orquestra oferintse pera la próxima temporada de festes majors. Desitjem a la mentada entitat grans éxits.

El casino El Puerto de Palamós, contractá pera la prop-pasada festa major a la aplaudida orquestra «La Principal» de La Bisbal imposant la condició de no tocar a cap de 'ls concerts, pessés obligades. Aquesta resolució per demás llovable, es una prova de bon gust que tots devém aplaudir. Aixó fou objecte que la «Principal» aumentada fins a 18 professors tingués un exit sorollós am les diferentes obres de conjunt que excecutá quines foren: Aida, Tannhauser, Madame Butterfly-Gioconda, Arlesienne y Tosca. Per fi s'imposasa el bon sentit.

Se ha encarregat de la direcció de la

orquestra de Parcelona «Unió Filarmónica» nostre bon amic el notable compositor en Cassiá Casademont.

No ha sigut possible arrivar a un acort entre la empresa del nou Teatre de Novetats y el mestre Rafart apart de 'ls bons desitjos de aquest últim, pera posar en escene un curt nombre de funcions de Opera. Nosaltres ho sentim vivament com creiem ho sentiràn també totes les persones de gust y bon criteri artístic.

Ens plau somament fer constar que, a la sessió que 'l nostre Ajuntament celebrá 'l dia cinc de l'actual, el regidor Sr. Font y Fargas dona compte a la Corporació d'haver assistit per delegació seva als examens de l' *Academia Musical* i persuadit dels brillants resultats, recomaná se tingués present pera futurs projectes musicals. Després d'una general aprovació, el Sr. Martorell demaná pera 'ls professors un vot de gracies sient concedit per unanimitat.

Aquest acord honora a la nostra Corporació, i indubtablement servirá d'estímul als mestres de l' *Academia* pera continuar amb el més alt entusiasme la cultural labor comensada.

El celebrat compositor en Miquel Casanovas de Palafrugell, ha compost pera les nostres cobles, un programa de sis sardanes que se fan recomenables ja per son estil típic, com per sa inspiració melódica. Els aimants a la bella dansa, puntejarán am gust les noves composicions d'aquest novell mestre.

Se'ns assegura que l'eminent violoncellista 'n Pau Casals, donará properament un concert a S. Feliu de Guixols. Nosaltres duptém siga aixó cert en cas ho celebrariám infinit. Podém doncs di-

vulgar la nova? Nostre distingit amic 'n Salvador Vidal, té la paraula.

El notable compositor en Juli Garreta, está trevallant fa algun temps am una nova sinfonia a quatre temps per orquestra gran.

Sabem que la casa Ricordi de Milán ha autorissat al empresari de la companyia d'òpera, mestre Bernadí, la representació de la òpera «La Grisette», del nostre compatriota en Josep Ferrer-Vidal.

Els assaigs de dita òpera tindran lloc a últims d'agost pròxim al Teatre Municipal de la hermosa població de Laucano. Desitjem que en l'estrena hi sigui afortunat.

Divendres, 5 del correut, el mes'redirector del Orfeó Manresá, Sr. Pecanins, subvencionat per l'Ajuntament d'aquella ciutat, marxá cap a Hellerau-Dresde (Alemanya), peraassistir als festivals de gimnasia rítmica del Institut Dalcroze.

Compost ja aquest nombre, 'ns enterem que 'ls concertistas Perelló, Rabentos, Vives, Noguer y Ribas han donat am brillant éxit un concert al Sport Figuerense. Per manca d'espai no podem insertar el article de nostre estimat col·laborador 'n J. de Batlle prometem publicar-lo en el proxim nombre.

L'Administració de la revista, a fi d'uniformar am la deguda forma la marxa de la mateixa, fa avinent, que tots els qui rebuin el present número i no 'l retornin dintre un plas de quinze dies, a la redacció, se 'ls considerarà com a subscriptors.

PART LITERARIA

Impromptus

Sento que algú diu aprop meu: «Quan en Maragall era viu...» Y me pregunto: acàs es mort en Maragall? Jo el veig y el sento devora meu. Aquesta primavera cullint ginesta per les marginades, jo sentia viure l'ànima del excels poeta en la flor d'or. Jo el sento viure aprop de la mar verda. Als cap al tard, al caminar am la dòna estimada per les montanyes, mil vegades tinc d'evocar-lo. Ell viu en tot lo que va estimar, y tot quant li fou amor esdevingué cant.

No ha mort, no, el poeta. El nostre cel, els nostres paisatges, les nostres flors, els nostres boscos, me parlen constantment d'ell. A tot arreu on la naturalesa es hermosa, on la veu de la vulgaritat no pod sentirse, on l'emoció es pura, en Maragall hi ha deixat una vibració de la seva ànima.

Crec que quan els meus cabelos sien ben blancs, me será dolcissim recordar que aquest home ha sigut el meu amic, que cap paraula meva li ha sigut estranya, que ha seguit l'evolució del meu pensament en la silenciosa ciutat, que m'ha orientat amb els seus concells, que m'ha estimulat sense reserves. Allavores, si mai el meu esperit es contorbés, ell encara me seria serenitat.

Reposa el poeta amic al cementiri de Sant Gervasi, sota l'hàbit de franciscá. Algú ha parlat de portar la seva tomba a la Catedral de Barcelona. Jo no hi aniria pas a fer oració. Lo que verament hi ha d'immortal en Maragall es en les estrelles llunyanes, en els arbres gegants, en el ritme del mar, en el perfúm de les flors y en el silenci de la nit. Y estimar-ho tot amb el cor ben obert es adorar-lo an ell. Aixís mateix no me caldria pas anar al peu de l'estatua de Jean-Jacques, vora el llac Lemán, per dir la meva oració a Rousseau, l'inefa-

ble paisatgista que alsà amb els seus pensaments l'alba roja de la Revolució francesa sobre el món. L'ànima infantina y terrible de Jean-Jacques vagabondeja encara pels camins, canta a la vora dels torrents, sanglota d'amor sota els arbres.

Rousseau y Maragall! Quántes vegades la veu d'aquets dos temperaments tant dissemblables ressona en el meu cor! Si ells no haguessin viscut indubtablement nosaltres no veuriem els paisatges com els veiem. Un y altre han portat matisos nous per la contemplació y en aquest sentit han sigut profundament creadors, perquè eren poetes de veritat.

CARLES RAHOLA.

Madrigal

En el vano de l'espiritual Sria. Carme Puig

*Oh vano! En ses mans divines
ets un ceptre triomfador
que les voluntats domines
i 't plau fer esclaus d'amor.*

*Oh vano! Com l'aura pura
passa 'l teu aire en odor,
i es un bálsem de dolçura
per les flames del meu cor.*

MCMXII.

Josep Tharrats.

Balada

En la finestra del castell del rey—Brunilda va a recolzarse cada tarde—a l'hora en que neix la estrella del pastor—en les aigües infinites del crepuscle.

A baix, sobre el reialme gris—el parc

del castell prén l'encant d'una panera de flors—les finestres de la cambra de Brunilda donen al jardí.

Cada vespre Brunilda sent que puja a ella—una dolça música que li parla de coses qu'ella no sap definir—que li aclareix els ulls de somnis y li posa en el cor aromes rares.

Brunilda entre la verdor dels boixos del jardí—no pod pas descobrir al inconegut que li parla de tantes maravelles—y ella l'anyora y l'estima.

(Oh! si Brunilda sapigués que qui parla aixís,—no es altre que el juglar del senyor Rey, —l'estrafet y virolat cretí que 's contorsiona com un capdell, vora els coixins de la seva cadira reial.

L'ànima d'aquell cos miserable—es tant gran, tant forta y tan hermosa, que de ser igual la del Senyor Rey, no hi hauria pas, en el Reialme, terra en herm, ruïnes en els boscos, y forques en els marlits del castell;) mes el seu cos es pobre y miserable, com un rat penat que penja les ales en una escretlla de ruïna, y mira amb una mueca cega....

Brunilda, está malalta de melancolia:—senyor Rey que la aconhorta sent la cansó, y ordena als seus servents, cerquin el jardí fins a trobar al galán que canta.

Senyor Rey pensa també com Brunilda, que el galan es hermós, y noble y fort com la cansó.

Patges y serviment cerca endebades.—Al camí de la escolta han trobat el juglar virolat y enrotllat com un capdell, y un de la comitiva l'ha apartat amb una puntada de pecu,—fés pas!—li ha dit.

Patges y servents han cercat debades: en el jardí no hi havia pas ningú.—Ningú que pogués enamorar a la Primpcesa.—Senyor Rey se desespera. Brunilda, mira encantada la estrella de la nit, y somnia.

En el jardí la música enamorada torna a vibrar: sembla una alegria, una dolça alegria de parlar fora de tota cosa humana

—mes el cavaller hermós y enamorat, no apareix amb el dia.

Y Brunilda la sent cada vespre, la escolta cada vespre, amb les mans creuades, cada vegada mes pàlides, y els ulls tots plens d'estrelles.

Y no sap perquè sent una dolça joia de no trobar al estimat inconegut, tant familiar al seu esperit. Ella arriba a pensar que si 'l trobés se moriria.

La Primpcesa Brunilda, está enamorada d'un foc-follet, d'una aroma, d'una música...

EPICUR.

Fragments

(Del estudi en preparació:

Joan Maragall. Poeta mediterrani)

....La seva millor poesia fou la de la seva vida patriarcal, odoranta de virtuts, com qualque d'aquelles ginesteres de les montanyes qui Ell seguí en sos moments de solás, als entorns de Sant Gervasi...

✕ ✕ ✕

La seva poesia brollava de la font de la seva ànima, era filla de les *ràpides intuïcions* segons ell mateix confesava. Era la *Bellesa passada a través de l'home*, la sublimació d'un ànima que sentia que el mon y les seves maravelles li penetraven a través de les pupíles dels seus ulls blaus, y que sentia la necessitat de cantar y de dir aquestes coses segons se li mostraven; de dir l'Amor segons la vena del sentiment li fluía, obeint sempre a la emoció, sense els preliminars d'una intenció premeditada....

✕ ✕ ✕

Per la seva poesia el Verb de la nostra rassa hagué son espiritual complement.

Ha sigut el *nostre Poeta*, y perdurarà el seu record tant com perdurin els nostres homes, la nostra historia y la nostra terra....

✕ ✕ ✕

Fou l'artista del Ritme, en son ver sentit. Mai tancá a la forsa els seus sentiments a una métrica artificiosa y petulant. Era el gran enamorat de la Paraula.

✕ ✕ ✕

Cantá al nostre mar, y ja ningú podrà retrobarhi de nou mes secrets, mes encants, mes harmonies polifóniques, de les que Ell hi sapigué trobar en sos raptés.... ¡Si era son confident....!

✕ ✕ ✕

Ell deia en la «repressa d'Haydé».... «penso en son rostre.... tant transparent que s'en pot veure l'ànima....»

Y aixó talment es lo que nosaltres podem dir d'Ell, com el millor elogi....

LLUIS G. PLA.

SCHERZANDO...

Revista : Mesal : Catalana : :
: : : Musical : y : Literaria

DIRECCIÓ Y ADMINISTRACIÓ
Plassa del Vi, 11 Pral. GIRONA

PREUS DE SUSCRIPCIÓ
1'50 pts. anyals número solt 15 cts.

Tip. Dalmau Carles & Comp.— GERONA

NOVETATS MUSICALS

Publicacions mes de Juliol

Obras Piano.

Leo Fall. —«La Mujer Divorciada» tanda de valeses sobre motius de la célebre opereta	pts.	2'00
Franz Lehar. —«Eva» tanda de valeses sobre motius de la célebre opereta	pts.	2'00
Chopin. —«Berceuse» op. 57	pts.	1'00

Cant y Piano.

Marraco Sancho. —Cansons Escolars volum contenint vuit cançons escolars	pts.	3'00
--	------	------

Violí y Piano.

Hagdn-Mozart. —«Maitres pour la jeunesse» volum contenint 16 obras	pts.	3'00
Vioutemps Henry. —«Cinqueme concierto» (op. 37.)	pts.	7'00
Alard D. —«Polonaise»	pts.	2'25
Sarasate. —«Romanza Andaluza» op. 22 p. jota navarra	pts.	5'00

OBRAS RELIGIOSES

Harmonium y Cant.

Marraco Sancho. —Colecció de 5. Ave Marias y Gloria a dues veus.	pts.	2'50
Perosi L. —Misa «Patriarcalis» a quatre ves	pts.	3'50
» » Misa «Eucharística» a quatre veus	pts.	3'50
» » Misa Coral de Requiem a quatre veus partitura gran orquestra y harmonium	pts.	6'50
» » O Sacrum convivium modet a quatre veus	pts.	2'25

Sardanes Piano.

Juncá A. —La Font d'en Pericot (premiada)	pts.	2'00
Gasademont C. —Tristoya	pts.	2'00
» » Alegroya (premiada)	pts.	2'00

Totes aquestes obres, son de venta exclusiva de la casa:

Sobrequés y Reitg Ciutadans 11, Girona

Importants descomptes als mestres de música y directors Asociacions Religioses. Música de totes les edicions del mon.

Pianos cua
Pianos drets
Claveolas
Piano claveola
Harmoniums

Cussó S. F. H. A.
Cussó S. F. H. A.
Cussó S. F. H. A.
Cussó S. F. H. A.
Cussó S. F. H. A.

GRAN PREMI Exposició Universal, Milán 1906

Membre del Jurat Internacional,
Vicepresident de grup de Jurat { EXPOSICIÓ UNIVERSAL BRUSELAS 1910

REPRESENTANTS EN GIRONA

Sobrequés y Reigt.-Ciudadans, 11

ACADEMIA MUSICAL GERUNDENSE

Conservatori Particular ambos sexes

ASIGNATURAS

Solfeig Elemental y Superior, Violí, Viola, Violoncell, Contrabaix, Cornetí, Trombó, Fiscorn, Flauta, Flautí, Guitarra, Piano, Armonium, Armonia y Composició.

LLOC DE LA ACADEMIA

San Francisco, 9, 2, 1.ª (Colegi Vidal). GIRONA

PROFESORS:

Francisco Perich : : Josep Saló : : Tomás Sobrequés